

Preek Handelingen 2:41-47

Gemeente van Christus,

Gisteren ben ik teruggekomen uit Parijs.

Ik ben daar vorige week voorgegaan in de

Église Réformée Néerlandaise, een Nederlandse kerk daar.

Na afloop heb ik er nog een paar dagen vakantie aan vastgeplakt.

Daar geniet ik altijd enorm van, want ik ben dol op Parijs.

De schoonheid van stad, van de franse taal, de cultuur,

de vrijheid die ik daar heb...dat is allemaal even fantastisch.

En gisteren, in de trein op weg naar huis, vroeg ik me opeens af:

Stel je nou eens voor dat ik tijd en geld genoeg zou hebben om hier

niet een weekje, maar drie maanden, of een half jaar

of voor altijd daar te wonen?!

Misschien droomt u daar ook wel eens van.

Dat u een miljoen wint en dan een huisje in Frankrijk kunt kopen.

Waar u dan de helft van het jaar liggend in een hangmat verblijft.

Of dat u een camper aanschaft waar u de wereld mee over trekt.

Leve de vrijheid!

Of een zeilboot waar u alle Griekse eilanden mee afgaat.

Lekker dobberen op een azuurblauwe zee

en zo nu en dan een duik in het water.

Alleen maar ontspanning, geen gedoe, geen stress,

geen deadlines die gehaald moet worden,

geen nare berichten die je leest over demonstraties bij AZC's,

vandalsme bij voetbalwedstrijden, moord en doodslag dicht bij huis

of oorlogen die maar voortduren.

Wat kan het heerlijk zijn om te dagdromen over het goede leven!

Vandaag gaat het in de bijbeltekst daar ook over:
over dromen, dagdromen, over het goede leven.
We lazen erover in Handelingen 2.

En dat stuk volgt direkt op het Pinksterverhaal van vorige week.
En misschien hebt u het vorige week gehoord,
of kent u dat verhaal wel:

dat gaat over de leerlingen van Jezus.
Die zitten, nadat Jezus uit hun midden was verdwenen,
bij elkaar ergens op een bovenkamertje in Jeruzalem,
ik stel me voor een beetje in een bedompte sfeer,
in een sfeer van 'tjsa... wat nu...?'

Maar dan komt er beweging in hen, van buitenaf,
dan ontstaat er een soort schwing,
ze krijgen de Geest, worden in vuur en vlam gezet
en dan worden ze erop uitgeblazen de wijde wereld in.

En dat is het punt waar wij dan inschuiven in Handelingen 2.
En dan horen we hoe het verder met hen gaat
en dat is dan meteen het begin, het ontstaan van de kerk.

En ik weet niet hoe het met u vergaat als u naar deze tekst luistert,
maar ik sta wel even met mijn ogen te knippen...

Een vurig en vlammend betoog van Petrus,
3000 dopelingen per dag...!!
één grote gemeenschap waarin alles gedeeld wordt,
dagelijkse bijeenkomsten in de tempel,
iedereen is trouw en eensgezindheid

er wordt niet alleen samen gedeeld,
maar ook gegeten, gezongen, gebeden,
en dat allemaal in een sfeer van eenvoud en vreugde,
van respect geven en ontvangen...

Wat een enorm charisma moet Petrus gehad hebben, denk je dan,
wat een fantastische preken moet hij gehouden hebben,
wat kan ik daar nog veel van leren!

Wat een overtuigingskracht, wat een aantrekkingskracht
moet er van die eerste christelijke gemeente zijn uitgegaan,
wat een magneet moet die groep zijn geweest,
zoeer dat mensen van heinde en ver het gevoel kregen:
wat hier gebeurt is belangrijk, dit is wezenlijk,
daar wil ik bij zijn, daar wil ik ook deel van wil uitmaken.

Kennelijk waren er toen helemaal geen mensen die afhaakten,
omdat ze afknaptten op saaie vergaderingen, onderlinge ruzies,
schandalen, tekorten aan vrijwilligers, aan geld, aan middelen,
aan relevantie, of omdat ze wel iets beters te doen hadden dan de
kerk in stand houden...

al die dingen waar wij wél tegenaanlopen
en waar onze kerken op leeglopen.

Nee, dan die goeie ouwe tijd waar de kerk nog een rolmodel was
voor de hele wereld!

In mijn minder vrome momenten denk ik eerlijk gezegd ook wel eens:
Jaaaa.....

maar zou dat er destijds nou werkelijk zo aan toegegaan zijn?

Is het niet een beetje te mooi om waar te zijn?

Het is wel heel erg ideaal, allemaal....!

En hoe lang zou het geduurd hebben voordat het uit elkaar spatte?

Want we kennen de voorbeelden toch van zulke experimenten?

Liberté, fraternité, égalité...

Het socialisme.

Het communisme...

Wat is ervan terecht gekomen?

En ook de geschiedenis van de kerk kent vele misstanden.

Machtsmisbruik, seksueel misbruik, uitsluiting van vrouwen, homo's, lesbiennes, transgenders... noem het allemaal maar op, de ideale wereld uit Handelingen 2 heeft het niet gehouden.

Helaas.

En toch hebben we die tekst gelezen en houden we ons eraan vast.

Voor mij heeft deze tekst het karakter van een visioen.

Het schetst de contouren van een wereld waar ik naartoe aangetrokken word en naartoe geduwd word.

Een beetje op de manier zoals ik naar de Evangelien getrokken word, geduwd word ook.

Want ook daar worden de lijnen uitgezet van een andere wereld.

Een nieuwe werkelijkheid die het Koninkrijk van God wordt genoemd.

In rake penseelstreken wordt het geschilderd:

het donker loopt tegen een grens aan.

Voorbij de dood gloort leven.

Schuld en schaamte hebben niet het laatste woord.

Voor ieder van ons een plaats aan de tafel.

Recht en vrede kussen elkaar.

En aan ons is het om dat plaatje verder in te kleuren.

En ook dat heeft in de geschiedenis van de kerk plaatsgevonden, altijd weer en steeds opnieuw.

Dat mensen dat dat plaatje gingen invullen.
Doordat ze op één of andere manier aangetrokken werden
door dat visioen:
en ernaar toe geduwd om er iets mee te gaan doen.
Om het in te kleuren met alle kleuren van de regenboog:
met het rood van de liefde,
het groen van de hoop
het blauw van de trouw
en alle andere kleuren van het palet van die
nieuwe werkelijkheid.

En in praktijk betekende dat vaak:
op een andere manier met bezit om te gaan,
met onderlinge verhoudingen in de maatschappij,
anders met de natuur omgaan.

In kloosters en woongroepen,
in kathedralen en dorpskerken,
voor kortere of langere tijd,
altijd weer zijn mensen in Naam van God ertoe aangezet
of werden ze gedreven om vanuit dat visioen te leven
en er naartoe te leven.

En met de taal van het geloof zeggen we dan:
waar dat gebeurt, daar blaast de Geest van God in het rond.
Het is de Heilige Geest die mensen schwing geeft
om daarvoor in beweging te komen.
Vindingrijk, innovatief en creatief.

Het visioen van die eerste christelijke gemeente
gaat verder met het visioen van het koninkrijk van God
waar Jezus de lijnen voor uitzette
en die Hij op zijn beurt voortzette vanuit de visioenen
van de profeten, we hoorden het visioen van Jesaja.

Handelingen 2 houdt ons ook een spiegel voor.
Mij wel in ieder geval.

Want als ik aan het goede leven denk,
dan denk ik meestal aan mezelf.
Voornameijk aan mezelf, om eerlijk te zijn.
Het goede leven is voor mij:
minder stress, méér rust, minder to-do-lijstjes, méér vrijheid,
minder gedoe, méér 'zwitserlevengevoel'.

Maar als ik in de spiegel van de bijbelverhalen kijk,
dan betekent het goede leven:
méér onderlinge balans,
minder kansenongelijkheid
méér communicatie,
minder ego,
méér delen,
minder armoede,
méér God.

En ik heb dus de kerk nodig om dat 'geestdodende'
zwitserlevengevoel, hoe fijn het ook is zo nu en dan,
weg te laten blazen
om ruimte te maken voor dat inspirerende visioen
van die eerste christelijke gemeente.
En van waar het in de evangeliën over gaat:
over onze wereld die vernieuwd wordt als de pennenstreken van het
Koninkrijk erover heen geschreven worden.

Want hier, in de kerk, in de gemeente van Christus
wordt het levend gehouden, dat visioen.
Hier klinken altijd weer de woorden en verhalen
waarin dat leven, dat samenleven kleur krijgt en glans.

Hier laten we de schaal met brood rondgaan.
Hier nemen we een stukje brood ervan af en geven het meeste door.
Hier bakken we koekjes
en doneren de opbrengst voor het goede doel.
Hier houden we niet alles voor onszelf.
Hier collecteren we voor wie het minder hebben.
Hier bidden we alle kleuren van de regenboog bij elkaar.
Hier laten we ons aanwakkeren en aanvuren
om in de wereld uitgewaaierd te worden.

En om op de plek waar we zijn te doen wat ondenkbaar lijkt.
In Parijs,
op een camping
of een zeilboot
aan de andere kant van de wereld,
of gewoon hier thuis in Elst,
in en om deze kerk in de gemeente van Christus.

Als je dat doet: je openstellen voor de ander,
"dan zal je wond genezen worden", zegt Jesaja:
dan zul je genezen.

Geen genezing van die ander,
omdat jij in je 'grote goedheid' die ander helpt,
nee:
genezing van jezelf.

Omdat je een heel, een geheeld, een gaaf mens ervan wordt.

En ik zou daarom willen zeggen:
Stel u dus open voor wie er op uw weg komt!
Amen.

O God,
Hier zijn wij, op deze mooie zonnige zondag,
waar alles nog open ligt,
waar de zon ons toelacht,
waar het licht door de ramen speelt,
waar wij onze ziel zegenen met de grote naam des Heren
en al wat binnen in ons is Hem laten eren.
Hier zijn wij, zie ons aan,
met ons licht, onze zon, onze ziel, onze zegeningen.
En ook met de dingen die minder rooskleurig zijn,
waar we de fout mee ingingen, of wat er pijn doet,
wat ons hoog zit, waarin we ons niet gehoord of gezien voelen
verdriet, of eenzaamheid, zorgen of onzekerheid...
We leggen het allemaal voor u neer,
want U bent het toch die ons altijd leidt
vergeeft, verlost en kroont met goedertierenheid...
Daarom zingen wij....

O God,
Hier zijn wij, op deze mooie zonnige zondag,
waar wij met een lach terugdenken aan de lichte momenten
die ons deze week toevielen:
momenten van samenzijn, verbondenheid, vriendschap, liefde,
begrip en wederzijds respect.
Hier zijn wij, zie ons aan
met ons licht dat door de ramen valt in ons leven en samenleven.
En ook met de dingen die minder goed gingen:
Verwijdering en egoïsme, onbegrip en minachting voor de ander.
Wij leggen het allemaal voor u neer,
want U bent een God die niet voor altijd met ons twist,
maar onze schuld heeft uitgewist,
daarom zingen wij....

O God,
Hier zijn wij, op deze mooie zonnige zondag,
waar wij blij mogen zijn voor de vele hoopgevende momenten
in deze wereld waarin het visioen van vrede doorbreekt
en werkelijkheid wordt en de wereld in een ander, een nieuw licht
zet: waar mensen en volken voor elkaar opkomen, waar brood wordt
gedeeld, rijkdom verdeeld, waar uw Schepping opademt en er recht
wordt gedaan aan mens en dier en natuur.
En wij voegen daarbij ook de plekken waarbij het visioen ontbreekt,
het volk verwildert, onschuldige mensen worden vertrapt, kinderen
de dupe worden van wat volwassenen aanrichten.
Het is er allemaal en wij dragen het met ons mee
en het moet ons van het hart, God.
U bent het toch die ons uw liefde openbaarde?
Zie dan om naar ons, op deze aarde,
Daarom zingen wij....

Lied 328 als gebed om de HG